

Ophævelse, men for nogen Forandring i den bestaaende Skovlov. Andragendet vil blive henlagt i Ræfesalen til ærede Medlemmers Underretning.

Man gik derpaa over til Dagsordenen, som var: Fortsættelse af 1ste Behandling af „Udkast til Lov angaaende den danske Hærs Organisation.“

N. Jensen: Det er blevet ytret under Forhandlingerne om denne Sag, at vi ikke-militære Medlemmer burde være meget varsomme med at indlade os paa Drøftelsen af det foreliggende Lovforslag. Jeg kan ikke være enig i denne Betragtning. Det foreliggende Lovforslag er virkelig af den Natur, at der i samme er en stor Mængde Spørgsmaal, hvis Bedømmelse ikke fordrer nogen særlig militair Indsigt, en stor Mængde Spørgsmaal, der ere af en saa almindelig borgerlig Natur, at enhver Mand, der overhovedet har en almindelig Indsigt i vore Samfundsforhold, vil være fuldt berettiget til at danne sig en Mening om dem. Det er endvidere blevet ytret af enkelte Medlemmer, med hvem jeg forøvrigt i mange andre Henseender kan være enig, at de vare tilbøjelige til at gaae ind paa en Bevilling til Ordningen af vort Hærvæsen, naar den Sum, som den ærede Minister har forlangt, kunde nedsettes noget, og at de da vilde finde sig i ganske at overlade Ministeren fri Raadighed over Beløbet. Heller ikke i denne Opfattelse kan jeg være enig. Det er et Spørgsmaal af den største Betydning for vort Lands Fremtid, ikke alene i militair Henseende, men navnlig i almindelig folkelig Henseende, hvorledes Hærvæsenet bliver ordnet. Jeg vilde derfor, naar galt skulde være, meget hellere stemme for et større Beløb end det forlangte, naar det blev anvendt paa en Maade, som jeg skjønner hensigtsmæssig, end jeg paa nogen Maade vilde finde mig i at afgive Folkerepresentationens naturlige Ret til at have en afgjørende Indflydelse paa Ordningen af disse Forhold.

Jeg er imidlertid af den Mening, at, naar vort Hærvæsen skal ordnes, maa det kunne ordnes og bør det ordnes paa en Maade, som ikke medfører Udgifter saa store som de her

forlangte, og jeg er altsaa enig med adskillige ærede Medlemmer, som have udtalt, at det for dem var en nødvendig Betingelse for at gaae ind paa en Lov af denne Natur, at Udgifterne bleve bethdelig indskrænkede. Jeg skal forudstikke den Bemærkning, at jeg kan gaae ind paa een af to Ordninger af vort Hærvæsen, enten den, som jo er den simpleste, nemlig at ophæve alt Hærvæsen, eller den: at indføre en virkelig Almeenvæbning. Jeg veed vel, hvad jo ogsaa er blevet fremsat her, og efter min Mening med ikke ringe Grund, at der ikke er megen Udbygning for os til at udrette Stort, selv om vi ruste os saa stærkt, som vi kunne det, men jeg hører dog til dem, der af de to Veie, jeg har nævnt, vilde foretrække at gaae den: at gjøre, hvad vi kunne for at forsvare os saa længe, som muligt, og altsaa søge at staffe os et Forsvarsvæsen saa stærkt, som vore Kræfter tillade det. Nu er det min Overbeviisning, at naar man vil have et Forsvarsvæsen saaledes, som den ærede Krigsminister gjentagende har forstikkret os, at det er hans Hensigt at ville have det, saa kunne vi faae det mere kraftigt og billigt, end han har foreslaaet det. Den eneste Maade at ordne vort Hærvæsen paa, som efter min Mening er betryggende og hensigtsmæssig, er at gaae til en saa let gennemført Almeenvæbning, og det vil altsaa forstaaes, at af de to Forslag, som her nærmest have været under Forhandling, nemlig Krigsministerens Forslag og det af et æret Medlem som Mindretal i Forsvarskommissionen stillede Forslag maa jeg nærmest foretrække det Sidste, men jeg vilde meget ønske, at saavel det ærede Medlem som de, der overhovedet dele hans Betragtning af dette Forhold, vilde gaae endnu meget videre, end det ærede Medlems Forslag gaaer, meget videre i Retning af at gennemføre en virkelig Almeenvæbning, et virkelig Militærsystem. — Hvad er nemlig Militærsystemets Fortrin fremfor den staaende Hær, som Krigsministerens Forslag jo i Virkeligheden gaaer ud paa at opretholde, idet det, som vi derefter vilde faae, ikke vil blive Andet end et lille Stykke staaende Hær? Dets store Fortrin er dette, at det paa en let og naturlig Maade indbrager alle Mænd til Fædrelandets Forsvar, holder